

Þórarinn Torfason

UM STUNDARSAKIR

©Þórarinn Torfason-2010

Ylur 2015

BORGIN SEM HEF ÞRÁÐ AÐ HEIMSÆKJA

Geng um götur
borgarinnar
sem ég hef
svo lengi
þráð að heimsækja

Hitinn kæfandi
þrátt fyrir golu

Sólin brennandi
svo hörundið roðnar

Og um allt
fólk
með kort í hönd

Rýnir í þau
og horfir
kringum sig

Talar saman
á mörgum
og ólíkum
tungumálum

GATAN FYLLIST AF FÓLKI

Smátt og smátt
fyllist gatan af fólki
sem gengur
fram og aftur

Sumir með kort
og myndavélar
aðrir ekki neitt
nema kannski dagblað
og tylla sér á bekk
til að lesa það

Ég sest niður

Horfi á mannlífið
og fólkið streyma hjá

eins og læk
sem rennur
í báðar áttir

Á TORGI VIÐ DROSSNESGÖTU

Gömlu konurnar

sitja ýmist

eða standa

á torginu

Tala saman

Sumar meira

og hærra

en aðrar

svo

heyrist

langar leiðir

í logninu

hlýjunni

Og rökkrið

sígur yfir

um leið og

gamlir karlar

í misjöfnu ástandi

staulast

inn á torgið

Sumir hrumir

af elli
aðrir óstöðugir
af drykkju
Finna stóla
eða bekki
og tylla sér

fjarri konunum

Og þegar
sú sem
mest og hæst
talar
fer

styðst við
stafinn sinn
er hún
heldur
heim á leið

þá
er eins og
þagnartjald leggist
yfir torgið

Allt dettur
í dúnalogn
utan umferðarniðinn

frá breiðgötunni
sem torgið stendur við

SIT Á BEKK OG HUGLEIÐI STAÐ OG STUND

Sit á bekk
í borginni
sem ég dvel í
um stundarsakir

allsstaðar
dvelur maður
um stund
aðeins mislengi
á hverjum stað

og greinar trjáanna
slúta fyrir ofan
eins og þau
hengi haus

að baki múrar
einhvers
sem ég held
að sé klaustur

samt ekki viss
aldrei viss um neitt

MAÐUR STENDUR Á BRYGGJU

Stendur á bryggju
í borginni
sem hann heimsækir

Horfir á sjóinn
og fiskana
er borða brauð
sem til þeirra
er hent

Stendur einn
á bryggjunni

finnst
hann sjálfur
vera fiskur

sem étur
brauðmolana
sem til hans
er hent

SÁLIN LENDIR LÍKA

Og svo
allt í einu

eftir
tveggja sólarhringa
dvöl í
borg undranna

er sem
sálin
lendi líka

Já:
hún
ferðast hægar
eins og indíánarnir sögðu

ÞÚ SEST Á BAR

Meðan

sólin

bakar

borgina

sest þú

inn á bar

í skugga

þar sem

hún

nær ekki

til þín

PAR VIÐ NÆSTA BORD

Horfi á
spænska parið
á næsta borði
kyssast
og láta vel
hvort að öðru

Hann
í fótboltabol
ítalska landsliðsins
held ég

Hún
í rauðum bol
stutterma
með ögn
af kögri

STERKUR VEFUR

Tungumálið
svo framandi
svo ólíkt
að ég skil
ekki
eitt einasta orð

Kannski eins gott:
tapa mér þá
frekar í vef
orðanna
sem ég spinn
utan um mig
og er svo
sterkur
að honum
fær ekkert
grandað

LÍKT OG...

Líkt og
birti
í huganum
eftir því
sem lækkar
í glasinu

En bara:
líkt og

ANDVARINN AF HAFINU

Og hér
er andvarinn
af hafinu
hlýr

næstum
notalegur

Ekki
napur
og kaldur

eins og
heima

GARÐUR HINNA STEINRUNNU ORÐA

Hvað verður
um öll
óortu ljóðin
sem suða
stundum í
kollinum á þér
en nærð
ekki að
grípa
eða höndla?

Hvað verður
um öll
ósögðu orðin
sem eru
á kreiki
í huganum
og enginn
hefur kjark
til að segja

sleppa út
af ótta

Ótta við orðin

Hvað verður

um öll þessi
orð
sem daga uppi
eins og tröllin
í þjóðsögunum?

Ætli til sé
garður hinna
steinrunnu orða?

Sé hann til
er þá hægt að
heimsækja hann
eins og garðinn
sem ég heimsótti
í dag

og finna
orðin
sem voru
aldrei sögð

ljóðin
sem voru
aldrei ort

DROPI Í HAFI

Berst með
mannfjöldanum
eftir götunni

og veit
varla
hvort ég fer
afturábak
eða áfram

Finn þó
að ég hreyfist
svo ekki
stend ég í stað

Mannhafið
eins og
fljót
sem steymir
í báðar áttir

og ég
aðeins
dropi
í því hafi

BARNSGRÁTUR

Grátur barns
að baki
kallar á athygli

Heyrist
það kalla
pabbi, pabbi

Sé
þegar ég
sný mér við
barnið
í fangi
móður sinnar

vill
komast
til ömmu

Enginn
pabbi í sjónmáli

GÖTUSPILARAR

Sitja á götuhornum

eða upp

við húsveggi

með

hljóðfæri í hönd

og húfu

fyrir framan sig

Spila

og syngja

jafnvel

sumir eiga það til

í von um að

einn og einn

aur

eða evra

detti í húfuna

ÁGENGAR DÚFUR

Dúfurnar

ágengar

Koma jafnvel

á útikaffihúsið

í garðinum

og

ein þeirra

trítlar undir borðið

sem ég

sit við

Óttast

að hún

narti í

fótleggi mína

Bíð

eftir bitinu

sem aldrei kemur

Í GARÐI SPÍTALANS SEM ARKITEKTIN FRÆGI TEIKNADI

Situr á steinkanti

í hálfgerðri

fósturstellingu:

fæturnir þétt

að líkamanum

og hendurnar

utanum hnén

Er í hvítum slopp

Efast þó um

að hann sé læknir

minnir frekar á sjúkling

Horfir á

túristana sem

streyma inn í

spítalagarðinn

til að forvitnast

um byggingarnar

sem arkitektinn frægi

teiknaði á sínum tíma

Andlitið

svipbrigðalaust

svo ég

hef ekki hugmynd

ekki grun

um hvað hann hugsar
eða finnst
um alla þessa túrista

Sé hann aðeins
sitja á steinkanti
í garði spítalans
sem ég geng um

eins og hinir túristarnir

Í SKUGGA EÐA SÓL

Magnað:

að sitja

í skugga

eða sól

á bekk

undir trjám

heyra

ekkert

nema

framandi

tungumál

og það

fleiri en eitt

skilja varla orð

dúfurnar

flögra um

og trítla

við fætur þína

umferðarniður í fjarska

og skrifa

MAÐUR MEÐ HVÍTAN HATT

Sest

einu sinni sem oftar
á bekk í borg undranna

Þar situr eldri maður
í stuttbuxum
með hvítan hatt á höfði

og lítur á mig
þegar ég nálgast

Tekur undir
kveðju mína
er ég heilsa

Hreyfir
í það minnsta
varirnar

Myndar orð
sem ég hvorki
heyri né skil

TUNGUMÁLAERFIÐLEIKAR

Barbjónninn
á litla barnum
á í erfiðleikum
með að skilja
pöntun mína

á ensku

en sé
ljósið kvikna
í andlitinu
þegar
hann áttar sig á
að ég ætla aðeins
að fá einn bjór

SKUGGI AF TRJÁM

Skugginn
af trjánum
sem þú
gengur undir
ekki einu sinni
svalur

veitir
þó skjól
fyrir sólinni

brennheitri

ÓÞÆGILEGT

Óþægilegt

að sitja á bekk

þegar maður

sest við

hlið þína

og horfir

á þig

án þess

að fara

dult

með það

GÖMUL HJÓN Á TORGI

Sest á bekk
á torgi
sem ég hef
komið á áður
 en veit ekki
 hvað heitir

og skammt frá
sitja gömul hjón
á stólum

Reikna
í það minnsta
með að þau
séu hjón
fyrst þau sitja
svona nálægt
hvort öðru
án þess
að talast við

Konan
niðursokkin
í að rekja upp
saum á
gallabuxum
eða tösku

Maðurinn

les

ljósrituð blöð

Líta upp

rétt í svip

þegar ég

geng hjá

og sest

á bekkinn

SUMIR STAÐIR

Ótrúlegt

hvað sumir

staðir

hafa mikil

áhrif:

ná að

leysa

úr læðingi

öll þessi

orð

sem virðast

stundum

sitja föst

í huganum

eins og

botnfrosin

GAMALL MAÐUR BÍÐUR

Gamli maðurinn
situr nokkuð lengi

þó ekki
óþolinmóður
að séð verður

Bíður
konu sinnar
sem kemur loks

segir eitthvað
við hann
sem dregur upp
gamlan stóran
farsíma
sem þau hafa
örugglega
átt lengi

og
réttir henni

Hún
reynir að hringja
en ekki svarað

nema

síminn

sé í ólagi

KONAN Í HERBERGINU VIÐ HLIÐINA

Spænsku konunni

í herberginu

við hliðina

liggur svo

hátt rómur

að mér finnst

hún vera

inni í mínu

Talar

um eitthvað

sem ég skil ekki

og maður

með djúpa

drynjandi rödd

svarar

einhverju

sem ég skil

ekki heldur

AUÐVELT AÐ GANGA UM BORGINA

Svo
auðvelt
að ganga um
þessa borg

Fylgja
strætum
hennar
án þess
að villast

Og þó
þú villist
gerir það
ekkert til

Finnur
réttu leiðina
fyrir en varir

ÁGÆTIR FÉLAGAR

Þvælist um
borgina
í félagsskap
San Miguel
og Estrellu

Þau tvö
ágætir félagar

Þöglir
að vísu

en
þannig
vil ég
hafa það

að
þessu sinni

SÓLFUGLINN

Horfi á
Sólfuglinn
og velti
fyrir mér
hvort hægt
sé að setjast
á bak hans

Láta hann
bera sig
upp til
sólar

sem
ég hef svo
lengi þráð
að komast til

Alveg síðan
á menntaskólaárum
er ég skrifaði
ritgerð
í stjörnufræði

um sólgos

UNG KONA TALAR Í SÍMA

Ung kona

í hvítum doppóttum kjól

talar af miklum ákafa

í símann

og er svo stressuð eða ör

að því er virðist

að hún getur ekki staðið kyrr

Gengur fram og aftur

meðan á símtalinu stendur

Kærastinn bíður

hinn rólegasti

með

mótorhjólahjálminn á höfðinu

TVEIR MENN Á BEKK

Þeir sitja
tveir á bekknum

í hrókasamræðum

Þegar ég
lít aftur
í átt til þeirra

er sá
með gráa
þykka yfirvaraskeggið
horfinn

en
hinn
gráhærður með gleraugu
situr einn eftir

GÖMUL KONA MEÐ HÆKJUR

Þegar

gamla konan

með hækjurnar

nálgast bekkinn

stendur

gamli maðurinn

á fætur

Hraðar sér burt

Líkt og

hann vilji ekki

eiga samskipti

við hana

eða

sitja við

hlið hennar

MAÐURINN GLOTTIR

Maðurinn
sem leggur
mótorhjóli sínu
skammt frá
glottir
þegar
hann sér
mig
túristann
sitja
við hliðina
á gamalli konu

og skrifa

SKIL EKKI

Hún

ætlast til

að ég

skilji sig

gamla konan

sem situr

við hlið mína

og talar

við mig

Kannski

um reiða manninn

sem gekk hjá

rétt í þessu

eða

eitthvað

allt annað

En

mikilvægt

virðist það vera

Í huga

hennar

að minnsta kosti

Í GARÐI BÓKASFNSINS

Yfir höfði mínu

í garði

bókasafnsins

þó ekki

hinna gleymdu bóka

svífa

páfagaukar

sem

ég hef

fram að þessu

aðeins séð

í búrum

Í EIGIN HEIMI

Hún

er algjörlega

í eigin heimi

stúlkan

í marglita

kjólnum

sem

gengur

yfir torg

heilags Mikjál

með headfóna

á eyrunum

og

syngur með

tónlistinni

SEGIR EKKI NEITT

Ungu
indversku
konunni
sem situr
við hlið mína
með kornabarn
í burðarpoka
framan á sér
þykir óþægilegt
þegar ég
lít á barnið
og brosi
til þess

Segir þó
ekki neitt

STUNDUM GOTT

Stundum gott

að skjótast

inn í verslun

safn

kaffihús

eða bar

einungis

til að

kæla sig

Losna undan

kæfandi hitanum

og brennandi

sólinni

um stund

OF MARGT FÓLK

Stundum
alltof margt fólk
í kringum þig

Lokast inni í hóp
sem ber þig áfram
eins og straumur
sem þú
ræður ekki við

Þá er ráð
að smeygja sér
inn í hliðargötu
þar sem fáir
eru á ferli

Slíkar götur finnast
jafnvel hér í þessari borg

ÞRJÁR KONUR TALA SAMAN

Geng upp brekkuna
og heyri
háværa skræka
kvenmannsrödd

Kem auga á
þrjár eldri
konur standa
í hnapp

Sú sem hæst
talar heldur í
hundaól

hinar standa
og hlusta

Rödd hennar
hljómar eins og
hún sé að rífast
ellegar skamma
hinar tvær

og þær
þannig á svipinn
að mér þykir það
ekki ólíklegt

Þegar ég er
farinn hjá
þagnar hún
og ég heyri
hinar tvær
reka upp skellihlátur

ÞÝSKIR TÚRISTAR

Að baki mér
nemur rúta staðar

út streymir
hópur
þýskra túrista
endalaus
að því er virðist

Að virða
fyrir sér
útsýnið yfir
borgina

Eins og ég

OF NIÐURSOKKIN

Hún

eins og þau hin

teiknar

eftir fyrirmælum

kennara sins

og

kippir sér

ekki upp við það

þó ég

gjói augum

af og til

á verk hennar

of

niðursokkin

til að

taka eftir því

SVO AUÐVELT

Svo auðvelt
að halda áfram
að þvælast
hér um

Leyfa
borginni
að gleypa sig

eins og
ég hef gert

En veit:

fer heim
á morgun

NEGLDUR FASTUR Í METRÓINU

Óþægilegt
að vera nánast
negldur fastur
í metróinu

af augum
sem stara
á þig
handan
svartra
sólgleraugna

svo þú
getur ekki
lesið neitt
úr þeim

En veist
og finnur
að hún
starir á þig
nánast allan
tímann
sem lestin
er á ferð

og
þú losnar
ekki undan
augnaráðinu
fyrir en
þú ferð út

Hún fer
 reyndar
út á
sömu stöð

TVEIR VINIR KOMA INN Á BARINN

Koma

inn á barinn

tveir

félagar og vinir

setjast

Panta bjór

Sitja

góða stund

þegjandi

og

drekka

rólega

Annar

kveikir sér

þó

í sígarettu

Á BARNUM MÍNUM

Líður

eins og ég

sé kominn

„heim”

þegar

ég sest

í stólinn

við borðið

á barnum

sem ég hef

komið á

áður

Einu sinni

TÍMINN BRÁTT UPPURINN

Allt í einu
og skyndilega
er tíminn
sem þú hafðir til
ráðstöfunar
að verða liðinn

Endalökin nálgast
hraðar en þú kærir
þig um að vita

og
of seint
að breyta nokkru

eða endurtaka

hvað þá
að gera það
sem láðist að gera

ÖLL ÞESSI ORÐ

Veit

stundum ekki

hvaðan þau koma

öll þessi orð

sem

rignir á

blaðið

en

fagna þeim

eins og

þurr mold

rigningunni

GENGIÐ HJÁ KIRKJUGARÐI

Geng hjá
hliðinu að garði
hinna dauðu

Ákveð
að fara ekki inn

Leyfa þeim
að fá frið

fyrir mér

Túristanum

HVERF BRÁTT Á BRAUT

Brátt
verður ekkert
eftir af mér

hér

nema
spor mín
á götum
borgarinnar

sem enginn man

utan
ég sjálfur
og ljóð mín

TÍMI KOMINN TIL AÐ FARA

Og svo

þegar borgin

hættir

næstum

að vera framandi

Ferð í það minnsta

að átta þig

á stöðum

götum og torgum

og veist

hvernig þau líta út

Kemur

enn einu sinni

auga á rónann

sem er ætíð

á sama torginu

hóran á horninu

orðin kunnugleg

þá

er tími til að fara

Yfirgefa borgina

Koma
ef til vill aftur
síðar